

Συντάκτης:

Ημερομηνία Δημοσίευσης: 26/06/2011

## Η επερχόμενη... «ιστορική μεταρρύθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης»

Μέσα στον πολιτικό τραγέλαφο - απαξίωσης κάθε αξιακής έννοιας του πολιτικού - που βιώνουμε τις τελευταίες μέρες, οι σύμβουλοι του Πρωθυπουργού θυμήθηκαν να εντάξουν στην ομιλία του για την ψήφο εμπιστοσύνης, ανάμεσα στα διάφορα εκβιαστικά περί μνημονιακού μονόδρομου, «ανάγκη συναίνεσης» κ.λ.π εκβιαστικά... και την επερχόμενη μέσα στο καλοκαίρι «Ιστορική Μεταρρύθμιση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης»!

Πράγματι θα είναι... «ιστορική» – αν κατορθώσει όχι να περάσει αλλά να εφαρμοστεί - η προβλεπόμενη «μεταρρύθμιση». Μόνο που δεν πρόκειται για μεταρρύθμιση αλλά για ριζική αντιμεταρρύθμιση διάλυσης κάθε ακαδημαϊκής υπόστασης και αυτοτέλειας των Πανεπιστημίων, άκριτης υποταγής τους στην νεοφιλελεύθερη αγοραία λογική. Στην μετατροπή τους από δημόσια κέντρα ελεύθερου αναστοχασμού, απαραίτητης συνθήκης για την λειτουργική αφομοίωση της υπάρχουσας και την παραγωγή νέας γνώσης και δημιουργίας κριτικά ελεύθερα σκεπτόμενων νέων επιστημόνων, σε προβληματικές ιδιωτικές εταιρείες «παροχής ερευνητικών και διδακτικών υπηρεσιών» προς τα ιδιοτελή συμφέροντα κάποιων ιδιωτών χορηγών.

Αντιμεταρρύθμιση η οποία επιχειρείται να επιβληθεί παρά την καθολικά, δημόσια, εκφρασμένη αντίθεση των Πανεπιστημίων, αποδεικνύοντας και σ' αυτό το πεδίο, το πώς η Κυβερνητική ρητορεία αντιλαμβάνεται την «συναίνεση» και την «διαβούλευση»!

Με διορισμένα από τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας, Διοικητικά Συμβούλια των Ιδρυμάτων και εκτός του Πανεπιστημιακού ακαδημαϊκού προσωπικού, μάντζερ-«Πρυτάνεις», κάθε έννοια αυτοτέλειας και Δημόσιου Χαρακτήρα των ΑΕΙ καταλύεται. Το Α16 του Συντάγματος ρητά παραβιάζεται. Η προοπτική ότι αυτές οι ρυθμίσεις θα πέσουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, φαίνεται ότι ουδόλως απασχολεί τους κυβερνητικούς αποστόλους της νεοφιλελεύθερης θεολογίας. Άλλωστε μέσα στο καλοκαίρι θα έρθουν και οι δημοψηφισματικού χαρακτήρα προτάσεις συνταγματικής αναθεώρησης και μέχρι το 1914, το Α 16 και οι «παρωχημένες αγκυλώσεις» του, αυτή την φορά ελπίζουν ότι επιτέλους θα απαλειφθούν.

Για την πραγμάτωση της, έχει εξαπολυθεί εναντίον του Δημόσιου και Αυτοδιοικούμενου Ελληνικού Πανεπιστημίου, μια ενορχηστρωμένη επίθεση από την άλλη μέρα της ανόδου του ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση.

Άρχισε με την συκοφάντηση και την απαξίωση διδασκόντων και διδασκομένων και την πάγια επίθεση εναντίον του Πανεπιστημιακού Ασύλου. Συνεχίστηκε με την αυθαίρετη περικοπή κατά 75% των προϋπολογισμών τους, την μείωση του ΔΕΠ με μη διορισμούς 800 εκλεγμένων μελών του, τις απολύσεις των αναγκαίων διδασκόντων του Π.Δ 407, το παράνομο «πάγωμα» εξελίξεων, τις συνεχείς εγκυκλίους και αντιακαδημαϊκές και εξωθεσμικές παρεμβάσεις, τις παύσεις νομίμως συγκροτημένων εκλεκτορικών σωμάτων, τις ακυρώσεις εκλογών, τις ξαφνικές παράνομες και αδιαφανείς τροποποιήσεις ερευνητικών προγραμμάτων, φτάνοντας ακόμη και σε παρεμβάσεις στα προγράμματα σπουδών και τις παρεχόμενες από τα Πανεπιστημιακά Τμήματα επιστημονικές μαθήσεις.

Επιστέγασμα, αυτές τις μέρες, η δραστική μείωση των εισερχομένων στα ΑΕΙ φοιτητών μέσω ρυθμίσεων της τελευταίας ακόμη ώρας με τους δύο τύπους απολυτηρίων Λυκείου, την μη εγγραφή αλλοδαπών διαγωνιζόμενων, την στρυφνότητα και τη σωρεία λαθών στα εξεταζόμενα θέματα.

Πρόκειται για μια σαφώς κοντόθωρη από κάθε άποψη πολιτική που με πρόσχημα/άλλοθι την οικονομική κρίση, επιχειρεί να αφαιρέσει συνειδητά από το αύριο της χώρας κάθε δυνατότητα ανάπτυξης των συγκριτικών της πλεονεκτημάτων στο παγκοσμιοποιημένο τοπίο της «κοινωνίας της πληροφορίας και της γνώσης» και από τους νέους της πολίτες κάθε δυνατότητα απόκτησης ενός βασικού σώματος γνώσεων ανά επιστημονικό κλάδο, κάθε πλουραλιστικό αξιακό πρόταγμα, κοινωνικών και ευρύτερα πολιτιστικών αναζητήσεων. Η γνώση ως πολιτιστική αυταξία και καθολικό αγαθό που δημιουργεί δημοκρατικούς πολίτες και κριτικούς ερευνητές, μετατρέπεται σε εμπόρευμα προσωπικού ρίσκου, σε «ατομικό κεφάλαιο» που θα αξιολογείται... δια βίου με βάση τις ανταγωνιστικές ανάγκες μιας αβέβαιης μελλοντικής αγοράς εργασίας.

Δεν είναι αξιακά τυχαίο άλλωστε, ότι στον τίτλο του Υπουργείου Παιδείας προστέθηκε και το..., «δια βίου μάθησης»!

Μπορεί όλα αυτά να συμβαδίζουν με τις προτροπές της Διεθνούς Επιτροπής επιλεγμένων «Σοφών»- που μας κόστισαν πανακριβιά σε εποχές λιτότητας – και οι οποίοι ζήτησαν ανενδοίαστα να «αλλάξει η πολιτική μας κουλτούρα»!

Αλλά βρίσκονται σε ριζική αντίθεση με τα πολιτισμικά αιτούμενα της κοινωνίας μας. Με τα ευρωπαϊκά πανεπιστημιακά μας πρότυπα. Με την εναγώνια αναζήτηση των νέων συμπολιτών στο Σύνταγμα, για το πέρασμα από την ανάγκη στην ευτυχία, που συμπύκνωνε τότε και σήμερα εκείνο το ανεπανάληπτο «ΨΩΜΙ - ΠΑΙΔΕΙΑ- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» του οποίου η επαναεπικαιροποίηση θα έπρεπε να προβληματίσει τους ανεγκέφαλους «εγκεφάλους» της Κυβέρνησης.

Η κόπωση και η αδράνεια του Πανεπιστημιακού Κινήματος τη φετινή ακαδημαϊκή χρονιά ας μην τους καθησυχάζει. Τον αγώνα της μη αναθεώρησης του Α 16 του Συντάγματος, όχι μόνο κανείς δεν τον προέβλεπε, αλλά φαίνονταν και ουτοπικός όταν άρχισε. Κι όμως ανέτρεψε ολόκληρη την τότε προσπάθεια συνταγματικής αναθεώρησης.

Η συμπυκνωμένη αγανάκτηση που τόσες μέρες –παρά τις προβλέψεις των ρεαλιστών ότι αργά ή γρήγορα θα εκτονωνότανε – συνεχίζει να γεμίζει τις πλατείες, θα έπρεπε τουλάχιστον να τους κάνει πιο προσεκτικούς. Ήδη οι δικτυώσεις σε πανελλαδικό και πανευρωπαϊκό επίπεδο, δημιουργούν νέες εγρήγορες πολιτικές συνειδήσεις. Ένα κοινωνικό - πολιτισμικό Μέτωπο Αγανάκτησης έχει δημιουργηθεί. Η σύνδεση του με ένα Μέτωπο προάσπισης της Δωρεάν Δημόσιας Παιδείας και του κατ' εξοχήν χώρου που την θητεύει και την αναπαράγει, του Δημόσιου Πανεπιστημίου, είναι ανοικτό στοίχημα. Οι λειτουργοί του – όχι όλοι φυσικά όπως κατήγγειλε και η Γραμματέας του ΚΚΕ στη Βουλή - όπως και λειτουργοί των άλλων εκπαιδευτικών βαθμίδων, καθώς και χιλιάδες μαθητές και φοιτητές βρίσκονται ήδη εκεί μέσα στους άτυπους αρμούς του.

Το αύριο έχει αρχίσει !

Αλκης Ρήγος